

Sygn. akt I CZ 19/12

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa H. B.
przeciwko Pierwszej Wojskowej Spółdzielni Mieszkaniowej
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 marca 2012 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 17 listopada 2011 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od powoda na rzecz powódki
kwotę 1800,- (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2011 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek o przywrócenie terminu i odrzucił wniosek powoda H. B. o doręczenie odpisu wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 kwietnia 2011 r. wraz z uzasadnieniem, w sprawie przeciwko Pierwszej Wojskowej Spółdzielni Mieszkaniowej o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał, że w myśl art. 168 § 1 k.p.c. przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej następuje wtedy, gdy strona nie dokonała czynności w terminie bez swojej winy, a w niniejszej sprawie strona była reprezentowana przez radcę prawnego, który był prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej, po której został wydany wyrok; nie można więc twierdzić o braku winy strony w niedochowaniu terminu. Dlatego wniosek o przywrócenie terminu podlegał oddaleniu, a wniosek o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, jako spóźniony podlegał odrzuceniu.

W zażaleniu powód reprezentowany przez adwokata zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 168 k.p.c., zamykające powodowi drogę do sądu w ramach skargi kasacyjnej. Powód wniósł o zmianę orzeczenia i uznanie zasadności wniosku o przywrócenie terminu, złożonego przez powoda i jego uwzględnienie. W odpowiedzi na zażalenie pozwana wniosła o nieuwzględnienie zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W uzasadnieniu zażalenia pełnomocnik powoda odniósł się do wykładni art. 168 k.p.c., zarzucając Sądowi Apelacyjnemu rygorystyczne i zbyt dosłowne ocenienie zasadności wniosku powoda o przywrócenie terminu do żądania uzasadnienia wyroku z dnia 14 kwietnia 2011 r., odwołując się głównie do niewłaściwych relacji między powodem, a reprezentującym go pełnomocnikiem. Jednakże składający zażalenie nie zauważył, że rozpoznanie zażalenia nie może nastąpić, gdyż jest ono niedopuszczalne.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego i wspierającej go doktrynie reprezentowany jest pogląd, że postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie

terminu do złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 394¹ § 2 k.p.c., jako że to dopiero po jego rozpoznaniu zachodzi konieczność rozstrzygnięcia samego wniosku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2001 r., III CZ 138/00, niepubl.). Powołując się na przytoczone postanowienie, Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 10 stycznia 2008 r. (IV CZ 110/07, Lex nr 621784) wskazał, że wprowadzie postanowienie o odrzuceniu wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem sądu drugiej instancji jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie i jako takie podlega zaskarżeniu do Sądu Najwyższego, jednak w tej części zażalenie okazało się nieuzasadnione, skoro wniosek o doręczenie orzeczenia sądu drugiej instancji z uzasadnieniem został złożony po upływie terminu przewidzianego w art. 387 § 3 k.p.c. (por. także postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2006 r., I UZ 3/06, OSNP 2007, nr 9-10, poz. 145 i z dnia 5 stycznia 2007 r., III UZ 11/06, Lex nr 1050498). Z tego wynika, że postanowienie Sądu drugiej instancji oddalające wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem jest niezaskarżalne do Sądu Najwyższego.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 370 w związku z art. 391 § 1, art. 397 § 2 zdanie pierwsze i art. 398²¹ k.p.c. odrzucił zażalenie.